

SÈRIE 1

1.1.

(1,5 punts)

L'angle zenital és quan la càmera es col·loca totalment perpendicular a l'objecte enregistrat (com si fos al sostre o al cel). Aquest angle pot servir per a minimitzar el personatge, donar la sensació que és petit, però també s'utilitza per a dominar millor el camp visual, veiem millor tot l'escenari i l'acció dels personatges.

1.2.

(1,5 punts)

El *raccord* en el llenguatge audiovisual fa referència a la relació que hi ha entre els diferents plans d'una gravació i que dona la sensació de continuïtat a l'espectador. Cada pla ha de tenir relació amb l'anterior i serà la base per al següent. Aquesta continuïtat també estarà determinada per la continuïtat en el vestuari, en l'espai o en la il·luminació.

1.3.

(1,5 punts)

Un escena és una unitat d'espai i/o temps, mentre que una seqüència és un conjunt d'escenes que formen una unitat narrativa.

Opció A

2.1.

(3 punts)

Les redaccions poden ser molt diverses, per això es valorarà en la resposta la bona estructuració i exposició de les idees bàsiques i la capacitat de desenvolupar un discurs narratiu clar i sintètic amb referència a l'anàlisi de la imatge. Dins de la valoració de la competència d'analitzar visualment la imatge, s'avaluarà positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i la comprensió d'allò que es demana.

Els conceptes mínims que han de ser presents en la redacció són:

Estructura dels elements que componen la imatge: ens trobem davant d'una imatge en format vertical, amb un treball de la perspectiva i la profunditat remarcable. Les línies taronges del terra d'aquest carrer de Nova York delimiten perfectament el punt de fuga present a la imatge. Aquestes línies paral·leles convergeixen al peu de l'edifici que es veu en el centre de la imatge. Els fanals i els edificis de l'esquerra i de la dreta ajuden a potenciar el punt de fuga. També és destacable la sensació de simetria que genera la composició de la imatge. Som davant d'un pla general amb angulació frontal.

Valoració cromàtica: la imatge juga amb la gamma cromàtica dels grisos esquitxada amb el toc taronja de les línies del terra i de la llum dels fanals. El reflex de la llum a la calçada mullada proporciona un efecte difuminat que trenca amb la negror de l'asfalt.

Les textures: a la imatge hi ha dos elements que predominen. Per una banda, les textures dels edificis i, per l'altra, les textures del terra. Als edificis destaquen els elements com el ciment i els maons de l'esquerra i el vidre dels edificis de la dreta (on es veu reflectida la imatge de l'edifici del davant). Pel que fa al terra, l'efecte mullat proporciona un trencament de la uniformitat de l'asfalt, creant rugositats.

2.2.

(2 punts)

Es tracta d'una imatge en pla general i angulació frontal. El pla general es fa servir per a visualitzar els models i enquadra tots els elements de l'escena. Es correspon amb una distància social pública i el seu valor expressiu és de presentació i context. La funció més habitual del pla general és la funció descriptiva, ja que mostra un escenari determinat, un paisatge o una multitud, donant més rellevància al context que a les figures o personatges.

L'angle frontal és quan la càmera es col·loca en paral·lel al terra. En el cas de la figura humana, la càmera es col·loca a l'alçada dels ulls. Si és un objecte, es grava en una posició mitjana. Aquesta angulació acostuma a tenir un caràcter merament descriptiu, denota normalitat.

Altres angulacions possibles poden ser: zenital, picat o contrapicat.

2.3.

(2 punts)

El punt de fuga és el lloc imaginari on convergeixen les línies paral·leles (que s'uneixen a l'infinit) per crear una imatge amb perspectiva. El punt de fuga ens ajuda a donar profunditat a les imatges. El punt de fuga també ens ajudarà a dirigir les mirades, a centrar l'interès. Aquesta tècnica s'ha utilitzat des de fa segles a la pintura i, en l'actualitat, és una eina inestimable a la fotografia i el cinema.

Els dibuixos dels exemples poden ser molt variats: un carrer, una via de tren, un camí entre arbres, un túnel... Es valorarà la qualitat gràfica del dibuix.

Opció B

2.1.

(3 punts)

Es tracta de dibuixar una sèrie de nou dibuixos. S'ha de valorar que l'alumne ha entès i sap aplicar els tipus de plans demanats, els quals han d'estar correctament realitzats i identificats, bé amb el nom complet o amb les abreviatures habituals. Es valorarà la qualitat gràfica en la realització dels dibuixos i la coherència narrativa, és a dir, el fil conductor.

2.2.

(2 punts)

Pulp Fiction pertany al gènere cinematogràfic del *thriller* o cinema negre.

Aquest gènere va néixer a la dècada dels quaranta, dècada marcada per la gran depressió, la prohibició i la segona guerra mundial. Des del punt de vista de la narració, són històries de caràcter policíac i misteriós, sense finals feliços i amb relacions amoroses complicades. Pel que fa a l'estètica, el cinema negre té una estreta relació amb la nit. Per aquesta raó, gairebé tota l'acció d'aquestes pel·lícules succeeixen en moments nocturns i foscos.

El cinema negre té una vinculació molt remarcable amb l'expressionisme alemany nascut a principis de segle XX en arts com la fotografia, el cinema, la pintura, l'escultura i l'arquitectura. La influència de figures com Fritz Lang, Robert Siodmak i Michael Curtiz en el cinema dels anys trenta, van permetre que directors de cinema negre aconseguissin captar mitjançant tècniques d'il·luminació l'estat psicològic i l'ambient escenogràfic propis de l'expressionisme.

Al cinema contemporani també trobem exemples de cinema negre, inspirats en les produccions dels anys quaranta i cinquanta. Un cas clar és Quentin Tarantino amb pel·lícules com *Pulp Fiction* o *Sin City* (juntament amb Robert Rodríguez i Frank Miller).

2.3.

(2 punts)

Tipus de transicions de les quals l'alumnat pot parlar:

- Tall: la més habitual, es tracta d'unir, sense cap efecte, dos fragments de pel·lícula.
- Encadenat: superposició de dues imatges diferents, una imatge es difumina al mateix temps que la següent es va definint.
- Fosa: desaparició total de la imatge fins a un valor cromàtic uniforme, habitualment el negre.
- Cortineta: desplaçament horitzontal o vertical de la següent imatge que fa desaparèixer l'anterior.
- Escombrat: vertiginosa panoràmica que desenfoca el primer grup d'imatges i dona pas a un altre.
- Iris: simulació de desaparició de la imatge anterior pel tancament del diafragma de la càmera.

Els alumnes poden identificar d'altres tipus de transicions fruit de les noves eines d'edició i postproducció.